

Sygnatura akt VI Ka 992/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **13 grudnia 2019** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący sędzia Marcin Schoenborn

Protokolant Aleksandra Pawłowska

przy udziale Krzysztofa Garbali Prokuratora Prokuratury Rejonowej G. w G.

po rozpoznaniu w dniu 13 grudnia 2019 r.

sprawy **P. W.** ur. (...) w R.

syna S. i A.

oskarżonego z art.178a § 1 kk w zw. z art. 178a § 4 kk

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżyciela publicznego

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 26 sierpnia 2019 r. sygnatura akt III K 184/19

na mocy art. 437 § 1 kpk i art. 636 § 1 kpk

1. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;
2. kosztami procesu za postępowanie odwoławcze obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 992/19		
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1			
1CZĘŚĆ WSTĘPNA				

0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
	wyrok Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 26 sierpnia 2019 r. sygn. akt VI Ka 992/19		
	0.11.2. Podmiot wnoszący apelację		
	# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego		
	# oskarżyciel posiłkowy		
	# oskarżyciel prywatny		
	# obrońca		
	# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego		

	# inny			
	0.11.3. Granice zaskarżenia			
	0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
	# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
	# w części	#	co do winy	
	#	co do kary		
	#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
	0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
	Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
	#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej		

		czynu przypisanego oskarżonemu		
	#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
	#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
	#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
	#	art. 438 pkt 4 k.p.k. –		

		rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka				
	#	art. 439 k.p.k.				
	#	brak zarzutów				
	0.11.4. Wnioski					
	#	uchylenie	#	zmiana		
	1Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy					
	0.12.1. Ustalenie faktów					
	0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
	Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

	2.1.1.1.					
	0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
	Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
	2.1.2.1.					
	0.12.2. Ocena dowodów					
	0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów					
	Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwiąże o powodach uznania dowodu			
	0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla					

	ustalenia faktów)				
	Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiąże o powodach nieuwzględnienia dowodu		
	1STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków				
	Lp.	Zarzut			
	3.1.	rażąca niewspółmierność kary polegająca na wymierzeniu oskarżonemu P. W. kary ograniczenia wolności zamiast prawidłowo kary pozbawienia wolności, zważywszy na stopień społecznej szkodliwości czynu oraz cele wychowawcze i zapobiegawcze	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
	Zwiąże o powodach uznania zarzutu za				

	zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
	Podstawą apelacji nie mogą być zarzuty określone w art. 438 pkt 3 i 4 kpk związane z treścią zawartego porozumienia, o którym mowa m.in. w art. 387 kpk, a więc m.in. zarzut rażącej niewspółmierności kary. Tymczasem zaskarżony wyrok zapadł w trybie konsensualnym określonym w art. 387 kpk. Oskarżony po zakończeniu przesłuchania na rozprawie wnioskował o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzenia postępowania dowodowego i wymierzenie mu kary 2 lat ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej		

kontrolowanej
pracy na cele
społeczne w
rozmiarze 40
godzin
miesięcznie,
zobowiązanie
go w okresie
wykonywania
tej kary do
powstrzymania
się od
nadużywania
alkoholu,
wnioskował
również o
orzeczenie
dożywotniego
zakazu
prowadzenia
wszelkich
pojazdów
mechanicznych
oraz
świadczenia
pieniężnego w
kwocie
10.000
złotych na
rzecz
Funduszu
Pomocy
Pokrzywdzonym
i Pomocy
Postpenitencjarnej
oraz o
obciążenie go
kosztami.
Przy braku
sprzeciwu
prokuratora,
który nie
stawił się
na rozprawę,
a był o
jej terminie
prawidłowo
zawiadomiony,
Sąd Rejonowy
uwzględnił

wniosek i
wydał wyrok
zgodny z
wnioskiem
oskarżonego,
który w
zakresie
rozstrzygnięć
w nim
zawartych
odpowiada
też prawu
materialnemu
(ewentualna
błędna
podstawa
prawa
rozstrzygnięcia
nie jest
obecnie
uchybieciem
mieszczącym
się w zakresie
względnych
podstaw
odwoławczych
z art. 438
kpk).

O ocenie, z
jakim
zarzutem
mamy do
czynienia w
środku
odwoławczym
wnoszonym
od orzeczenia
wydanego w
trybie
konsensualnym,
nie decyduje
kwalifikacja
zarzutu
wskazana
przez autora
tego środka
odwoławczego,
a faktyczna
treść zarzutu

(zob. postanowienie SA we Wrocławiu z dnia 24 maja 2016 r., II AKa 90/16, OSAW 2016/3/344). Należało więc przyjąć, że Prokurator nie godząc się w podanych okolicznościach z rodzajem wymierzonej oskarżonemu kary dał też wyraz temu, iż nie uważa tejsze kary za wyraz zawartego pomiędzy stronami porozumienia. Stał więc w istocie na stanowisku, że nie dotyczyło go ograniczenie przewidziane w art. 447 § 5 kpk.

Z tego względu należało jednak jedynie przyjąć dopuszczalność wywiedzionej apelacji, co poskutkowało jej merytorycznym rozpoznaniem,

a nie
pozostawieniem
bez
rozpoznania.
Nie
skutkowało
jednak
zasadnością
apelacji.

Nieobecność
prokuratora
na rozprawie
głównej,
prawidłowo
zawiadomionego
o jej terminie,
oznacza, że
w wypadku
zgłoszenia
przez
oskarżonego
wniosku, o
jakim mowa
w art. 387
§ 1 kpk, nie
sprzeciwia się
on takiemu
wnioskowi.
Skuteczne
złożenie
sprzeciwu
wobec
wniosku
oskarżonego
wymaga
obecności
prokuratora
na rozprawie
głównej (zob.
wyrok SN
z dnia 21
sierpnia 2019
r., IV KS
19/19,
OSNKW
2019/9/57).
Obecny stan
prawny
zdezaktualizował

wyrażony w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 3 września 2015 r., V KK 240/15 (LEX nr 1783192) pogląd, iż w interesie oskarżonego, który złożył wniosek o dobrowolne poddanie się karze nakłada na sąd powinność, gdy ten widzi możliwość zakończenia zwieńczonego porozumieniem postępowania, zarządzenia przerwy w rozprawie w celu zawiadomienia prokuratora o propozycji oskarżonego. Pogląd ten został sformułowany w stanie prawnym obowiązującym do 30 czerwca 2015 r., gdy prokurator mógł na zasadach ogólnych zaskarżyć wyrok wydany w trybie konsensualnym. Dlatego Sąd

Najwyższy w celu zagwarantowania oskarżonemu stabilności wyroku wydanego na jego wniosek, ale pod nieobecność prokuratora, kierując się względami funkcjonalnymi, pogląd taki wyraził.

Jednak wprowadzenie art. 447 § 5 kpk sprawiło, że racje, które przyświecały wydaniu wspomnianego orzeczenia, przestały być aktualne, bowiem przepis ten, ograniczając podstawy zaskarżenia wyroku wydanego w trybie konsensualnym, w szczególności blokując mu możliwość zaskarżenia wyroku na niekorzyść oskarżonego z wysunięciem zarzutów określonych w art. 438 pkt 3 i 4 kpk, wystarczająco

chroni
oskarżonego
przed zmianą
wyroku w
związku z
apelacją
prokuratora,
który nie
wyraził
sprzeciwu
wobec
nieobecności
na rozprawie.

Konsensus
nie jest
natomiast
zawierany
pomiędzy
sądem a
oskarżonym,
lecz pomiędzy
stronami
postępowania,
a więc z
jednej strony
oskarżycielem
i
pokrzywdzonym,
oczywiście
gdy ten
ostatni
występuje w
sprawie, co
w niniejszej
sprawie nie
miało
miejsca, a
z drugiej
oskarżonym,
zaś do
kompetencji
sądu należy
jedynie
uwzględnienie
lub nie
takiego
porozumienia,
jeżeli zostaną
spełnione

przesłanki
dotyczące
tego rodzaju
wniosku
oskarżonego
(zob. wyrok
SN z dnia 4
czerwca 2019
r., IV KK
166/18, LEX
nr 2727508).

Przepis art.
447 § 5 kpk
nie może mieć
natomiast
zastosowania
jedynie w
odniesieniu
do tych
uczestników
postępowania,
którzy nie
byli stroną
konsensusu,
ani też nie
mogli mieć
jakiegokolwiek
wpływu na
jego treść
(zob. wyrok
SN z dnia 4
października
2017 r., SDI
68/17, LEX
nr 2395405;
wyrok SN z
dnia 21 marca
2018 r., SNO
5/18, LEX
nr 2531296).
Z przyczyn
jednak
przedstawionych
powyżej za
takiego
uczestnika
postępowania
nie może
uchodzić

prokurator,
wprawdzie
nieobecny na
rozprawie,
lecz
zawiadomiony
o jej terminie,
stąd też
świadomy, że
rozprawa
może być
prowadzona
pod jego
nieobecność
w związku z
ukończeniem
postępowania
przygotowawczego
w formie
dochodzenia
(art. 46 §
2 kpk), a
tak było w
realiach
rozpatrywanej
sprawy.

Reasumując,
prokurator
jest związany
porozumieniem,
na bazie
którego
zapadł
zaskarżony
wyrok. Tym
samym
obejmuje go
przepis art.
447 § 5 kpk
wprowadzający
daleko idące
ograniczenia
w
konstruowania
zarzutów
odwoławczych
w stosunku
do orzeczenia,
które zostało

	<p>wydane w jednym z trybów konsensualnych, a konkretnie niepozwalający za podstawę apelacji przyjąć zarzutów z trzeciej i czwartej podstawy odwoławczej, przez co skarżący nie może kwestionować ustaleń faktycznych i wysokości kary objętych porozumieniem. Nakazywało to bez potrzeby szczegółowego odnoszenia się do argumentacji prokuratora ocenić jako nieskuteczny podniesiony w wywiedzionej przez niego apelacji na niekorzyść zarzut rażącej niewspółmierności kary.</p>			
	Wniosek			
	zmiana zaskarżonego wyroku poprzez	# zasadny		

	wymierzenie oskarżonemu za przypisane przestępstwo z art. 178a § 4 kk w miejsce kary ograniczenia wolności kary 6 miesięcy pozbawienia wolności	# częściowo zasadny # niezasadny		
	Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
	Sąd odwoławczy orzeka w granicach zaskarżenia, a gdy w środku odwoławczym zostały wskazane zarzuty stawiane rozstrzygnięciu również w granicach podniesionych zarzutów, a w zakresie szerszym w wypadkach wskazanych w art. 435 kpk, art. 439 § 1 kpk, art. 440 kpk i art. 455 kpk. Przy czym może orzec			

na niekorzyść
oskarżonego
jedynie, gdy
wniesiono na
jego
niekorzyść
środek
odwoławczy,
w granicach
zaskarżenia,
chyba że
ustawa
nakazuje
wydanie
orzeczenia
niezależnie od
granic
zaskarżenia
oraz w razie
stwierdzenia
uchybień
podniesionych
w środku
odwoławczym,
chyba że
środek
odwoławczy
nie pochodzi
od
oskarżyciela
publicznego
lub
pełnomocnika
i nie
podniesiono
w nim
zarzutów albo
ustawa
nakazuje
wydanie
orzeczenia
niezależnie od
podniesionych
zarzutów.

Tak więc,
kiedy Sąd
odwoławczy
nie mógł
stwierdzić

	<p>uchybiecia podniesionego w apelacji prokuratora, a nie miał podstaw do orzekania poza granicami zaskarżenia i podniesionych zarzutów w wypadkach wskazanych w art. 435 kpk, art. 439 § 1 kpk, art. 440 kpk i art. 455 kpk, nie mógł w żaden sposób zaingerować w treść zaskarżonego wyroku.</p>		
	<p>1OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>		
	<p>4.1.</p>		
	<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>		
	<p>1ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>		
	<p>0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku</p>		

	sądu pierwszej instancji			
	0.15.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy		
	zaskarżony wyrok w całości, w tym zaskarżone rozstrzygnięcie o karze z punktu 1			
	Zwięźle o powodach utrzymania w mocy			
	Brak podstaw do zmiany lub uchylenia zaskarżonego wyroku.			
	0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji			
	0.0.15.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany		
	Zwięźle o powodach zmiany			
	0.15.3. Uchylenie wyroku			

	sądu pierwszej instancji			
	0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
	5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
	Związłe o powodach uchylenia			
	5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
	Związłe o powodach uchylenia			
	5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
	Związłe o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			

	5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
	Zwięźle o powodach uchylenia			
	0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
	0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
	1 Koszty Procesu			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
	2	Zasadą wynikającą z art. 636 § 1 kpk jest, że w przypadku nieuwzględnienia środka odwoławczego pochodzącego wyłącznie od oskarżyciela publicznego		

		koszty procesu za postępowanie odwoławcze ponosi Skarb Państwa.	
	1 PODPIS		

0.11.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	oskarżyciel publiczny - Prokurator Prokuratury Rejonowej G. w G.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	rozstrzygnięcie o karze z punktu 1 zaskarżonego wyroku		
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	

#	brak zarzutów		
0.11.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana